

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove

Nr. 09(242) 21 septembrie 2011

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI - SFÂNTA MARIA MICĂ

Nașterea Maicii Domnului este prima mare sărbătoare din cursul anului bisericesc care a început la 1/14 septembrie. Ea este prăznuită pe data de 8/21 septembrie. Sfânta Scriptură nu ne relatează acest eveniment. Însă, scrierile apocrifă oferă foarte multe amănunte despre originea și copilăria Fecioarei Maria. Cea mai importantă sursă în acest sens, o reprezintă Protoevanghelia lui Iacov, o lucrare iudeo-creștină din sec. al II-lea. Fragmentul referitor la Fecioara Maria a fost scris în jurul anului 140. Deși nu este considerată o scriere canonică, informațiile oferite pot fi considerate veridice, cu rezervele de

rigoare.

Părinții Fecioarei Maria - Ioachim și Ana

Tatăl Fecioarei Maria se numea Ioachim și era din seminția lui Iuda. Soția lui Ioachim se numea Ana și era fiica preotului Matthan. Astfel, tatăl Fecioarei Maria era un urmaș al regelui David, iar mama, o descendentă din familia preoțească a lui Aaron, împlinindu-se prin aceasta proorocia că Mesia va avea o dublă descendență: împărătească și preoțească.

Arhanghelul Gavriil aduce vestea cea bună

Pentru că nu aveau copii, Ioachim și Ana au început să fie ironizați și batjocoriti de oameni. Lipsa copiilor era considerată un blestem din partea lui Dumnezeu. Și totuși, Ioachim și Ana nu s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, nici nu au renunțat la viața lor virtuoasă, rugându-se în continuare cu lacrimi și nădăjduind în bunătatea lui Dumnezeu. Tradiția spune că în al cincizecilea an al căsătoriei lor Marele Preot de la Templu a refuzat în public jertfa lor, numindu-i blestemați.

Întristați, cei doi părinți s-au îndreptat spre casa lor din Seforis și au hotărât să se retragă fiecare pentru post și rugăciune. Ioachim a zis către soția sa Ana: "Pe mine nu mă îndeamnă inima să mai intru în casa mea, căci noi suntem urgisiți de Dumnezeu. Iată eu mă duc la munte și acolo voi posti și mă voi ruga lui Dumnezeu, doar se va milostivi și ne va da nouă un copil".

(continuare în pag. 4)

DECLARAȚIA MITROPOLIEI CHIȘINĂULUI ȘI A ÎNTREGII MOLDOVE pe marginea raportului dl Heiner Bielefeldt, reprezentant ONU

Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove este conștientă de responsabilitatea ei pentru destinul moral-spiritual al poporului din care face parte și este chemată să-l păstorească pe calea Vieții și Adevărului. În virtutea acestui fapt, Mitropolia este obligată să-și spună poziția față de intimidările, defăimările și insinuările proliferate cu impertinență de raportorul ONU pentru libertatea religioasă, în cadrul conferinței sale de presă, pe data de 8 septembrie a.c., cu exact o lună înainte de venirea Sanctității Sale, Patriarhul Kiril al Moscovei și Întregii Rusii.

Mitropolia consideră:

1. Declarațiile dl H. Bielefeldt au fost bazate pe fapte neverificate, pe zvonuri și clevetiri propagate de unele mass-media angajate și rău-voitoare față de Biserică și poporul dreptcredincios al Moldovei. Modul în care se expune persoana respectivă dă de înțeles că "concluziile preliminare" ale acestuia au fost scrise din timp. Cu toate că raportorul a menționat de ochii lumii că "nu atacă Biserica Ortodoxă", faptul că acesta a ținut morțiș să nu dea nici o apreciere pozitivă Bisericii Creștin Ortodoxe, vedește atitudinea de discriminare și ură față de care o are dl Bielefeldt față de "Mama poporului nostru" - Biserica lui Hristos.

2. Nu este de competența unei persoane străine de Biserică, necunosătoare a învățaturii și lucrării Ei, să indice Bisericii și poporului ce este bine și ce este rău. Știm ce este bine și ce este rău din Sfânta Scriptură, de la Soboarele Ecumenice ale Bisericii și de la Sfinții Părinți. Sperăm că ONU nu dorește revenirea noastră în vremurile leniniste de prigoană vădită a Bisericii și de funcționare a așa-numiților "împuțniciți (upolnomocenii) pentru problemele religiei" ca în URSS.

3. Așa-numitele recomandări emise de această persoană privind excluderea din Legislație a recunoașterii de către Stat a importanței și rolului primordial al Religiei Creștin-Ortodoxe și, respectiv, al Bisericii ei, în viața, istoria și cultura poporului Republicii Moldova" (Legea Cultelor, art. 15, alin. 5) pot fi calificate drept nerușinate și impertinente. Ele contravin nu doar bunului simț, dar și conștiinței și experienței istorice, culturale, morale și spirituale a poporului nostru. Ele neagă identitatea poporului nostru. Aceste recomandări vădesc incompetența juridică a raportorului respectiv, deoarece acesta a trecut cu vederea faptul că asemenea țări europene ca: Grecia, Italia, Polonia, Elveția, Danemarca, Anglia, Norvegia, Finlanda, Suedia, Islanda, Malta ș.a. au consemnat nu doar într-o singură lege (ca în țara noastră), dar chiar și în Constituție rolul deosebit al Bisericilor lor naționale (respectiv ortodoxă, catolică, luterană, anglicană). În unele din aceste țări, statul își asumă obligația de a ocroti și sprijini activitatea bisericilor naționale.

(continuare în pag. 2)

CUPRINSUL

Partea oficială	- pag. 2
Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Hirotonii, Decorații Biserica și societatea	- pag. 3
Începutul noului an școlar la Seminarul Teologic de fete "Regina Maria"	
Pelerinajul Tinerilor	
Ședința Protopopiatului Chișinău	
Un concert de zile mari cu ocazia începutului noului an școlar	
Seminar dedicat educației creștine a tinerilor	
Sinaxar	- pag.4
Înălțarea Sfintei Cruci	
Pomenirea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, mitropolitul Tarii Românești	
Apologetică	- pag. 5
Părinții nu vor mai avea dreptul să afle sexul viitorului copil?	
Martirii zilelor noastre	
Istorie și cultură	- pag. 6
Părintele Sofian, 9 ani de la trecerea în veșnicie	
Crucea Mântuirii Neamului Românesc de la Nisporeni	
Interviu	- pag. 7
"Noi nu-i împărțim pe sfinți după criteriul naționalității"	
interviu cu ÎPS Vladimir, Mitropolit al Chișinăului și întregii Moldove	
Internațional	- pag. 8
Sinaxa vechilor patriarhate deschide calea către Sinodul pan-ortodox	
Emir Kusturica - fost musulman, acum creștin	

Orarul dărilor de seamă pentru tr. III, 2011

26.09.2011 r. Rezina, r. Soldănești, r. Florești, r. Telenești, r. Strășeni.

28.09.2011 r. Soroca, r. Criuleni, r. Dubăsari, m. Chișinău, r. Ialoveni.

29.09.2011 r. Drochia, r. Ștefan-Vodă, r. Orhei, r. Căușeni, r. Rîșcani, r. Anenii Noi.

DĂRILE DE SEAMĂ SE PRIMESC DE LA 09:30 PÂNĂ LA 15:00

Comisia de primire a dărilor de seamă

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la *Curierul Ortodox* pe a doua jumătate a anului 2011

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

18 septembrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala "Nașterea Domnului" din Chișinău.

16 septembrie
În dimineața zilei, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a discutat cu Prot. Mitr. Zosima Toia, protopop de Chișinău.

15 septembrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala „Adormirea Maicii Domnului” din Drochia.

14 septembrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a primit la Palatul Mitropolitan protopopi și clerici din raioanele Telențești și Florești.

În aceeași zi, a fost primit în audiență un grup de tineri care recent au înregistrat Asociația Obștească „Logos”. Aceștia au venit cu inițiativa de a deschide un radio ortodox one-line.

13 septembrie
Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit la Palatul Mitropolitan pe doamna Galina Bulașov, reprezentantă a companiei „Orvento Metal” SRL. În dimineața aceleiași zile, Întâistătorul a primit și pe domnul Mihail Cociug, reprezentat al companiei „Dina - Cociug” SRL. În aceeași zi Mitropolitul Vladimir a primit

la reședința sa pe Arhim. Irinarh (Costru), starețul Mănăstirii Țigănești, dimpreună cu câțiva nevoitori și ctitori.

11 septembrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala Mitropolitană din Chișinău.

10 Septembrie

Înalt Prea Sfințitul Vladimir a participat la sfințirea sediului Procuraturii din orașul Strășeni.

4 septembrie

Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Vladimir a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala Mitropolitană.

2 septembrie

Mitropolit Vladimir a avut o întrevedere cu expertul ONU în domeniul drepturilor omului axat pe libertatea religiei, Heiner Bielefeldt.

1 septembrie

ÎPS Vladimir a sfințit prestolul bisericii din s. Talmaz, r. Ștefan Vodă.

29 august

ÎPS Mitropolit Vladimir a slujit Sfânta Liturghie la mănăstirea Căpriană.

27 august

ÎPS Mitropolit Vladimir a participat la festivitățile prilejuite de Ziua Independenței.

AU FOST HIROTONIȚI

1 septembrie

În cadrul Liturghiei de la biserica "Adormirea Maicii Domnului" din s. Talmaz, diaconul Ioan Popovici a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei "Sf. Ap. Petru și Pavel" din s. Șurii-Noi, r. Drochia.

29 august

În cadrul Liturghiei la mănăstirea Căpriană, diac. Corneliu Bătcă, a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei „Tuturor Sfinților” din Chișinău, iar fratele acestuia fiind ridicat în treapta de diacon pe seama aceleiași parohii.

DECORAȚII BISERICEȘTI

13 septembrie

Galina Bulașov, reprezentantă a companiei „Orvento Metal” SRL a fost decorată cu Ordinul „Sf. Cuv. Parascheva”, iar domnul Mihail Cociug, reprezentat al companiei „Dina - Cociug” SRL, a fost decorat cu medalia „Ștefan cel Mare”.

1 septembrie

Parohul bisericii "Adormirea Maicii Domnului" din s. Talmaz, r. Ștefan Vodă, pr. Mihail Toma a primit două mari distincții bisericesti - dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe și Mitră, părintele Ilie Timuș a fost decorat cu dreptul de a purta Mitră, părintele Valeriu Cemschi s-a învrednicit de Crucea cu Pietre Scumpe, iar părintele Serghei Acherus a fost ridicat în treapta de Protoiereu

29 august

Arhim. Filaret (Cuzmin) a fost decorat cu Ordinul patriarhal „Cuv. Serafim de Sarov”, gr. III, Arhim. Nicolae (Ursu) s-a învrednicit de dreptul de a sluji cu Ușile împărătești deschise până la „Tatăl nostru”, Ieromonahul Ilarion (Morari) a primit dreptul de a purta Paliță și Cruce cu Pietre Scumpe, Ieromonahul Serafim (Leahu) a fost decorat cu Bederniță și Cruce de Aur, iar Diac. Antonie Crăciun a primit dreptul de a purta Orar dublu. Domnii Alexei Troian, Mihail Radu, Veaceslav Bogdan și a doamnei Maria Răzmeriță, au fost distinși de către ÎPS Mitropolit Vladimir cu ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II și respectiv al „Cuv. Parascheva”.

26 august

La raportul Prot. Mitr. Emanui Brihuneț, Președinte al Departamentului Arhitectură și Pictură Bisericească, ÎPS Mitropolit Vladimir l-a decorat pe domnul Mihai Ursu, directorul Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, cu Ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”.

DECLARAȚIA MITROPOLIEI CHIȘINĂULUI ȘI a ÎNTREGII MOLDOVE pe marginea raportului dl Heiner Bielefeldt, reprezentant ONU

(începutul în pag. 1)

4. Legea nu poate demola în numele unei libertăți haotice, singura instituție unificatoare și pacificatoare din țara noastră ca Biserica Ortodoxă, care a fost, este și va fi cel mai important factor identitar al poporului, care există cu mult înaintea statului RM. Iar lansarea ideii necesității unei Legi anti-discriminare pe criterii religioase ne descoperă și mai mult autorii și promotorii drepturilor minorităților sexuale din țara noastră.

5. Raportorul ONU exprimă nu doar opinia sa, dar și a unor

grupări agresiv anticreștine din Moldova care promovează la nivel de stat, folosind o retorică bolșevică, antivalori și legi distrugătoare pentru personalitatea omului și chiar pentru societate în întregime. Ne punem întrebarea: de ce reprezentanții ONU nu insistă cu asemenea recomandări către Turcia, Egipt, Pachistan sau Kosovo, unde mii de creștini sunt prigonii sau omorâți?

6. Solicităm repetat și insistent Ministerului Justiției ca, în conformitate cu alin. 5 al art. 15 din Legea despre culte și părțile lor componente, să fie

creat un mecanism funcțional de asigurare practică a "importanței deosebite și a rolului primordial al Bisericii Ortodoxe" din Moldova. În caz contrar, se va dovedi că alineatul 5 a fost inclus doar formal, acesta fiind inaplicabil din punct de vedere juridic, lucru care va avea ca urmare reacții și mai active din partea noastră. Cerem Parlamentului RM să inițieze schimbarea Constituției RM pentru consfințirea clară și pe deplin euroconformă a caracterului național și istoric pe care îl are Biserica Ortodoxă în acest stat.

<http://mitropolia.md>

50 de ani la trecerea la cele veșnice a Protoiereului Mihail Dogot

8 septembrie 1961. În satul Jora de Jos din raionul Orhei se stinge din viață, la vârsta de doar 39 de ani, parohul Bisericii Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, Protoiereul Mihail Dogot. Un preot înzestrat cu multe daruri: o voce de excepție, un suflet mare, o inteligență pătrunzătoare, însoțite de studii muzicale, pedagogice universitare și teologice, lucru mai rar întâlnit în acele timpuri de prigoană a bisericii.

O durere cumplită pentru preoteasa Elizabeta și cei șase copii care au rămas orfani de tată, pentru locuitorii satelor din împrejurimi, părintele Mihail fiindu-le unicul preot și duhovnic.

Un sobor de doisprezece preoți i-au oficiat prohodul într-o atmosferă de profundă tristețe. Protopopul de Orhei, Protoiereul Iacob Bădărău, deși de o vârstă înaintată, plângea ca un copil, spunând printre lacrimi mulțimii

îndurerate că s-a dus în lumea celor dreți cea mai puternică și mai frumoasă voce pe care a cunoscut-o vreodată Biserica

noastră.

Poporul îl iubea pe Protoiereu Mihail Dogot pentru simplitatea și bunătatea sa, pentru onestitatea și cumsecădenia, pentru devotamentul care îi erau caracteristice în orice împrejurări, dar cel mai important, pentru credința adevărată.

Și astăzi este vie amintirea preotului Mihail în inimile celor care l-au cunoscut. Fiii părintelui Mihail Dogot – Protoiereu Ioan, parohul Bisericii Sfinții Serafim de Sarov din mun. Chișinău, și Vitalie, pedagog – la împlinirea a 50 de ani de la trecerea în eternitate a tatălui și a 33 de ani de când s-a stins pe altarul jertfirii de sine pentru copii maica lor Elizabeta, vin cu un frumos omagiu, cu o lucrare de cugetări și predici intitulată "Și Întru Unul Domnul Iisus Hristos", manifestându-și astfel respectul și dragostea față de bunii lor părinți.

Începutul noului an școlar la Seminarul Teologic de fete "Regina Maria"

La unu septembrie, elevele și dascălii Seminarul Teologic Liceal de fete "Regina Maria" de pe lângă Mănăstirea Suruceni s-au întrunit la o sărbătoare de suflet dedicată începerii anului de învățământ 2011-2012.

Evenimentul a fost marcat de oficierea unui serviciu divin săvârșit de către Port. Veaceslav Șpac, directorul Seminarului, Prot. Andrei Oistric, directorul adjunct al instituției de învățământ și părintele Marin Cij, profesor în cadrul Seminarului.

În cadrul slujbei, preoții dimpreună cu liceenele s-au rugat pentru ca acest an de învățământ să fie unul prodigios

și de folos sufletului și minții pentru ca toate cunoștințele care se vor obține aici să fie atât spre folosul oamenilor, cât și spre mântuirea sufletelor.

Părintele Veaceslav Șpac a urat tuturor un început cu "Doamne ajută!", manifestându-și încrederea că Seminarul "Sfânta Maria" își va păstra și în continuare bunul nume, corpul didactic demonstrând încă o dată profesionalism și dragoste în ceea ce privește pregătirea elevelor în domeniul pe care și l-au ales.

Vă reamintim că admiterea la Seminar continuă până la 1 octombrie a.c.

Un concert de zile mari cu ocazia începutului noului an școlar

La 15 septembrie a.c., Centrul Comunitar pentru Copii și Tineri "Viitorul" a organizat un concert de zile mari cu ocazia începutului noului an școlar. La concert au evoluat elevii din Gimnaziul nr. 17 din Chișinău, conduși de profesoara Natalia Gherghelaș. În calitate de spectatori au fost copiii din clasele I, profesorii și părinții lor.

"Concertul are un program special. E dedicat copiilor. Prin cântec le amintim de copilărie, de vară, de toamnă, de prima învățătoare, de primele zile de școală, de primul clopoțel. Scopul acestor cântece este de a lăsa în sufletele copiilor amintiri frumoase despre prima zi de școală și chiar despre toți anii școlari", ne-a relatat doamna Natalia Gherghelaș. Ea a mai spus că elevilor le place să cânte, iar adesea versurile le compun chiar ei.

Cu cadouri speciale pentru copiii de la Centru, dar și pentru oaspeții acestora a venit doamna Eugenia, care activează în cadrul bisericii "Sf. Haralambie" din Chișinău, avându-l ca paroh pe părintele Mihail Gondiu.

Ei au organizat pentru copii o masă dulce.

"Data de 14 septembrie semnifică începutul noului an bisericesc și de aceea am hotărât să le aducem copiilor bucurie în suflet și să le îndulcim puțin viața.", ne-a spus doamna Eugenia. Tot ea ne-a zis că acest act de binefacere nu este primul pe care îl face pentru acest Centru.

În cadrul Centrului activează atât profesori cât și voluntari din mai multe țări. La concert au fost prezenți reprezentanți ai Franței, Portugaliei, Japoniei și ai Cehiei.

"Am activat în Centrul "Viitorul" pe o perioadă de două luni. În această perioadă am desenat cu copiii, am preparat bucate tradiționale din țara mea, am încercat să fiu cât mai aproape de ei. Chiar dacă nu cunosc limba lor, ne-am înțeles de minune", ne-a spus Sonia din Portugalia.

La festivitate au fost mai mult de 100 de copii, iar de serviciile centrului se bucură peste 60 de micuți și tineri cu vârstele cuprinse între 4 și 18 ani.

Eugenia Lujanscaia

Seminar dedicat educației creștine a tinerilor

Liceul Teoretic „Julia Hașdeu” din Chișinău a găzduit seminarul cu genericul „Un mod sănătos de viață din punct de vedere spiritual”. Evenimentul desfășurat la inițiativa doamnei directoare Eleonora Gonciar s-a bucurat atât de prezența pedagogilor și a elevilor claselor a XII-a din cadrul liceului, cât și a profesorilor din alte instituții de învățământ.

Deosebit de importantă au fost alocuțiunile doamnei Olimpia Popa, membră a Asociației „Părintele Arsenie Papacioc” din Timișoara și a Pr. Nicolae Ciobanu, consilier cultural al Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove. Ambii invitați au subliniat necesitatea educării copiilor și a tinerilor în spiritul valorilor ortodoxe pentru a evita schilodirea morală a generației în creștere. În același context s-a vorbit și despre modalitățile de combatere a celor mai grave flageluri sociale, precum narcomania și practicarea avorturilor.

La final, participanții s-au arătat mulțumiți de rezultatele întâlnirii, convenindu-se asupra organizării unor ediții ulterioare ale seminarului.

Pelerinajul Tinerilor

La 25 septembrie, ora 12.00, va avea loc Pelerinajul Tinerilor. Al patrulea an consecutiv liceeni, studenți și oameni de bună credință se deplasează pe jos, în preajma sărbătorii Înălțarea Sf. Cruci, de la USM spre Mănăstirea Sireți (16 km).

Astfel, duminică 25 septembrie după Sf. Liturghie se va săvârși Acatistul Sf. Nicolae și se va porni la drum de la Biserica Universității de Stat din Moldova. Pelerinii vor purta cruci, steaguri, icoane și vor intona cântări duhovnicești. Procesiunea se va deplasa pe străzile A. Mateevici până la str. V. Lupu, apoi pe str. A. Sciusev, bd. Ștefan cel Mare, Calea Ieșilor. Va urma deplasarea pe traseul Chișinău-Strășeni până la semaforul din or. Vatra, apoi peste calea ferată spre satul Sireți.

La benzinăria LUKOIL de la ieșirea din

oraș, aproximativ la ora 14.30, se vor alătura pelerini din satele Ghidighici, Durlești, Dumbrava și alte localități din municipiu. La intersecția ce duce spre Trușeni se vor alipi credincioșii din comuna Trușeni, iar la semaforul din or. Vatra pelerinii din Vatra și Cojușna.

La Mănăstirea Sireți va fi oficiat un Te-Deum de mulțumire, după care va fi săvârșită slujba Privegherii. Va urma închinarea la sfintele moaște și o agapă creștină.

În seara zilei pelerinii vor reveni la Chișinău cu autocare comandate.

Doamne ajută!

Informații suplimentare la tel.: 022/577825

Sursa: <http://tineretulortodox.md/2011/09/va-indemnna-sa-participati-la-pelerinajul-tinerilor>

Ședința Protopopiatului Chișinău

15 septembrie. Biserica „Sf. Voievozi Mihail și Gavriil” din or. Durlești, a găzduit adunarea slujitorilor din Protopopiatul Chișinău. Întrunirea a fost convocată de către Prot. Mitr. Zosima Toia, protopopul circumscripției.

La ședință au fost prezenți circa 50 de slujitori din municipiu, fiind invitată și doamna Elena Bătcă, jurist în cadrul Direcției Mitropolitane.

Părintele protopop a informat clericii despre programul vizitei canonice a Patriarhului Kiril. Totodată, a cerut din partea parohiilor din capitală o implicare activă în activitățile preconizate în acest sens.

Slujitorii din municipiu urmează să participe la întâmpinarea Patriarhului,

precum și să-l însoțească la depunerile de flori și serviciile divine care vor avea loc în capitală în data de 9 octombrie.

În cadrul adunării s-a discutat despre procedeele de predare a religiei în școli, propunându-se organizarea unor școli duminicale și delegarea câtorva profesori de religie la instituțiile de învățământ din apropiere.

Un subiect aparte l-a constituit alocuțiunea doamnei Elena Bătcă care a prezentat câteva probleme stringente cu care se confruntă Biserica la zi, după care au urmat discuții referitoare la declarațiile domnului Heiner Beilefeld. Slujitorii și-au manifestat indignarea și îngrijorarea față de declarațiile expertului ONU și au semnat o adresare.

Patriarhia de la Moscova a lansat versiunea „moldovenească” a site-ului oficial pentru „a întări legăturile duhovnicești”

În data de 14 septembrie 2011 a fost lansată versiunea „moldovenească” a sitului „Patriarhia.ru”. Preafericitul Patriarh Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii s-a adresat către cititori cu un cuvânt de bun venit. „În preajma primei mele vizite patriarhale în Moldova, și-a început activitatea versiunea moldovenească a sitului oficial al Patriarhiei Moscovei”, — menționează Sanctitatea Sa.

„Resursa creată are menirea de a oferi informații obiective despre evenimentele cele mai importante care au loc în viața Bisericii noastre, și de a deveni o sursă eficientă a informației actuale pentru auditoriul moldovenesc, — se spune în cuvântul de bun venit. — Este îmbucurător faptul că, informația oferită de portal nu se limitează doar la știri, ci cuprinde și materiale de formare duhovnicească, studii teologice, de istorie și culturologie”.

Obiectivul principal al portalului este informarea periodică a credincioșilor ortodocși și a reprezentanților mass-media din Republica Moldova privind evenimentele actuale ce se întâmplă în spațiul canonic al Patriarhiei Moscovei.

„E necesar să conștientizăm faptul că Rusia, Ucraina, Belarusia, Moldova reprezintă o singură civilizație, la baza căreia se află aceeași credință ortodoxă,” se adresează Preafericitul Patriarh Kiril către credincioșii de pe prima pagină a site-ului.

În viitorul apropiat, versiunea în limba „moldovenească” a site-ului va propune traduceri ale documentelor Bisericii Ortodoxe Ruse și alte texte cu caracter religios.

CALENDAR ORTODOX

SEPTEMBRIE (Brumărel)

Ziua de 12 ore Noaptea de 12 ore

1(14.09) Mc Cuv. Simeon Stâlpnicul (Începerea anului bisericesc).

2 (15.09) J Sf. Mc. Mamant; Pr. Ioan Postitorul.

3(16.09) V Sf. Mc. Antim, episcopul Nicomidiei; Cuv. Teotist.

4(17.09) S Sf. Mc. Vavila; Sf. Prooroc Moise.

5 (18.09) D Duminica a 14 după 50me. + Sf. Proroc Zaharia, tatăl Sf. Ioan Botezătorul; Sf. Mc. Urban și Avdeu.

6 (19.09) L Minunea din Colose a Sf. Arhanghel Mihail.

7 (20.09) M Sf. Mc. Sozont; Sf. Ap. Evod și Onisifor.

8 (21.09) Mc Nașterea Prea Sfintei Fecioarei Maria.

9 (22.09) J Sfinții și Dreptii Ioachim și Ana; Sf. Mc. Severian.

10(23.09) VSf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

11 (24.09) S Cuv. Teodora din Alexandria și Eufrosian.

12 (25.09) D Duminica a 15-a după 50-me. Duminica înaintea înălțării Sf. Cruci Sf. Mc. Avtonom, Macedonia și Teodul.

13 (26.09) L Sf. Cornelia Sutașul; Cuv. Ioan de la Prislop.

14 (27.09) M Înălțarea Sf. Cruci.

15 (28.09) Mc Sf. Nichita Romanul; Sf. Ierarh Iosif de la Partos.

16 (29.09) J Sf. Mc. Eufimia și Meletina.

17 (30.09) V Sf. Mc. Sofia cu ficele ei: Pistis, Agapi și Elpis.

18 (1.10) S Cuv. Eumenie episcopul Gortinei; Sf. Mc. Ariadna.

19 (2.10) D Duminica a 16-a după 50-me. Duminica după Înălțarea Sf. Cruci. Sf. Mc. Trofim, Savatie și Dorimedont.

20 (3.10) L Sf. Mc. Eustatie Plachida și soția lui Teopista, cu cei doi fi i ai lor.

21 (4.10) M Sf. Ap. Codrat; Sf. Prooroc Iona.

22 (5.10) Mc Sf. Mc. Foca, Isac și Martin.

23 (6.10) J + Zămisirea Sf. Prooroc Ioan Botezătorul.

24 (7.10) V Sf. Mc. Tecla; Cuv. Coprie; Sf. Petru și Iuvenalie.

25 (8.10) S Cuv. Eufrosina și Pafnutie Egipteanul.

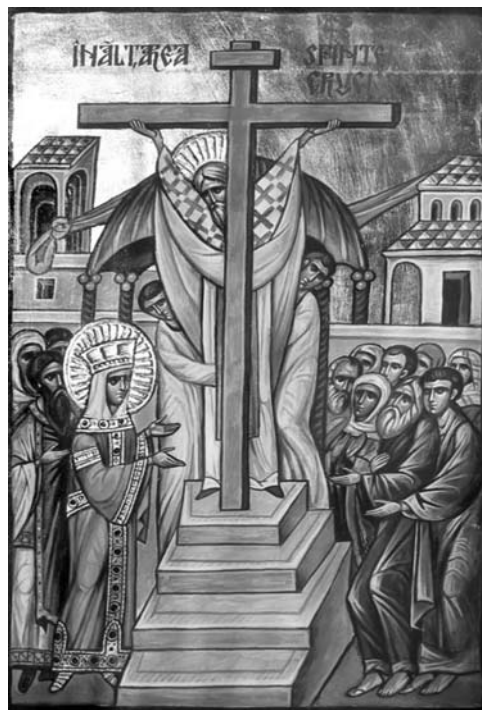
26 (9.10) D Duminica a 17-a după 50-me.+ Adormirea Sf. Apostol și Evanghelist Ioan.

27 (10.10) L Duminica a 20 după Rusalii. Sf. Mc. Calistrat și Epiharia; Sf. Antim Ivireanu.

28 (11.10) M Cuv. Hariton mărturisitorul; Sf. Proroc Varuh.

29 (12.10) Mc. Cuv. Chiriach Sihastrul; Sf. Mc. Gudelia.

30 (13.10) J Sf. Mc. Grigorie Luminătorul; Cuv. Ripsimia.

Sărbătoarea Înălțarea Sfintei Cruci preacinsteste descoperirea, pe Muntele Golgota, de către împărăteasa Elena, a crucii pe care a fost răstignit Iisus.

În același timp, Ziua Crucii amintește de un moment semnificativ din viața Sfinților Împărați Constantin și Elena : în ajunul luptei cu Maxentiu, un

persecutor al creștinilor (307-312).

Constantin cel Mare, întâiul împărat al creștinilor, avea război, precum zic unii din istorici, la Roma împotriva lui Maxentiu, până a nu lua împărăția. Iar alții zic că la apa Dunării împotriva sciților.

Văzând că mulțimea potrivnicilor era mai multă decât oastea lui, era cuprins de nedumerire și frica. Atunci i s-a arătat în amiaza zilei semnul Crucii cu stele pe cer, și litere romane împrejurul Crucii, care și acelea erau închipuite cu stele și ziceau: "Întru aceasta vei birui". Făcând numaidecât o cruce de aur, după chipul celei ce i se arătase, și poruncind să fie purtată înaintea ostașilor săi, au dat război cu vrăjmașii, dintre care cei mai mulți au pierit, iar alții au fugit.

Pentru aceasta, gândind întru sine la puterea Celui ce a fost răstignit pe Cruce, și crezând că Acesta este Adevăratul Dumnezeu și întărindu-se cu Botezul împreună cu maica-sa, a trimis-o la Ierusalim ca să găsească Crucea lui Hristos. Și a aflat-o ascunsă, împreună cu celelalte doua cruci, pe care fuseseră răstigniți tâlharii; și nu numai crucile, ci și piroanele le-au aflat. Neștiind împărăteasa care ar fi Crucea Domnului,

Înălțarea Sfintei Cruci

s-a arătat aceasta prin minune. O femeie văduvă moarta, de care s-a atins Crucea a înviat; iar celelalte doua cruci ale tâlharilor nu au arătat nici un semn de minune. Atunci împărăteasa s-a închinat și a sărutat Crucea, împreună cu toată suita. Și neputând încăpea tot poporul să se închine s-a rugat ca măcar să o vadă. Atunci s-a suit Fericitul Macarie, patriarhul Ierusalimului, și a înălțat deasupra amvonului Cinstita Cruce, și văzând-o poporul, a început a striga: "Doamne miluiește!" Și de atunci a început a se ține sărbătoarea Înălțării Cinstitei Crucii.

Troparul Înălțării Sfintei Cruci

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul Înălțării Sfintei Cruci

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău arma de pace, nebiruită biruință.

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI - SFÂNTA MARIA MICĂ

(începutul în pag. 1)

Praznicul liturgic al Nașterii Maicii Domnului

Iar Ana a început să se roage lui Dumnezeu cu durere și cu multe lacrimi, zicând: "Doamne, Atoțitorule, Cela ce numai cu cuvântul ai făcut cerul și pământul și toate cate se vad; Cella ce ai zis făpturilor Tale să trăiască și să se înmulțească; Cella ce ai binecuvântat pe Sarra, femeia lui Avraam și a născut pe Isaac la bătrânețe și ai dăruit Anei fiu, de a născut pe Samuel proorocul, dă-mi și mie roadă pântecelui meu și nu lăsa să fiu de ocară între oameni, că de voi naște fiu, sau fiica, îl voi închina Ție cu toată inima și-l voi da să slujească în biserica slavei Tale" (I Regi 1, 11).

Îngerul Gavriil se va arăta fiecăruia, spunându-le că rugăciunea lor nu a fost trecută cu vederea și că Dumnezeu le va trimite binecuvântarea Sa. Tot el le-a vestit că acest prunc se va umple de Duh Sfânt din pântecelul mamei sale și ca va fi un vas ales lui Dumnezeu. (Luca 1, 4-23).

Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului există și la coptii egipteni și la iacobii sirieni separați de Biserica Ortodoxa după Sinodul al patrulea ecumenic. Având în vedere că aceștia n-au împrumutat mai nimic de la ortodocși după despărțirea lor de Biserica Ecumenică, înseamnă că sărbătoarea respectivă era deja în uz și la ei înainte de această despărțire. Deci, începutul ei trebuie pus între Sinodul III ecumenic (431) și Sinodul IV ecumenic (451).

În Apus, sărbătoarea este adoptată în timpul papei Serghie I (687-701). În sec. al VI-lea, Sf. Roman Melodul a compus Condacul și Icosul acestui praznic, iar în sec al VIII-lea, Sf. Ioan Damaschin a alcătuit Canonul ce se cântă la slujba Utreniei. Data de 8/21 septembrie aleasă pentru prăznuire reprezintă ziua sfințirii unei biserici dedicate Fecioarei Maria, construită la Ierusalim de către împărăteasa Eudoxia la începutul sec. al V-lea.

Pomenirea Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești

Vistierie de daruri, ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, acest trimis al lui Dumnezeu pământului românesc din îndepărtata Iverie (Georgia), nu a îngropat nici un talant din câți i-au fost dăruți de Dumnezeu și pe toți, ca o slugă bună și credincioasă, i-a înmulțit.

Însemnându-l la botez cu numele Sfântului Apostol Andrei, părinții săi, Ioan și Maria, l-au crescut în evlavie și dreapta credință. Ocrotit fiind de Bunul Dumnezeu în robia turcească în care a căzut, tânărul Andrei își arată - de timpuriu - ascuțimea minții, deprinzând cu ușurință limbile greacă, turca, slava veche, araba, iar mai târziu și limba română. După mărturiile vremii, se pare că după ce a scăpat din robia turcească, a trăit în preajma Patriarhiei de la Constantinopol unde a învățat arta sculpturii în lemn, pictura și broderia.

Către anul 1690, evlaviosul voievod, Sfântul Martir Constantin Brâncoveanu îl aduce la București unde, după ce învață meșteșugul tiparului în tipografia domnească, se mută la mănăstirea Snagov unde întemeiază o noua tipografie. A tipărit și a supravegheat cu neobosită răvnă, în migăloasa îndeletnicire, scoțând din tipărițele pe care le-a îndrumat 63 de cărți, din care 38 lucrate de el însuși, în diferite limbi: româna, greaca, araba, georgiana.

Pentru virtuțile și viața sa curată, a fost ales mai întâi stareț la mănăstirea Snagov, apoi episcop la Râmnic și nu mult după aceea, mitropolit al Țării Românești. Cu ajutorul și harul lui Dumnezeu cel Atotputernic, cu blândețe și necruțând nici o osteneală, și-a păstorit clerul, călugării și credincioșii cărora le-a ridicat noi sfinte lăcașuri sau le-a preînnoit pe cele stricate de vreme. Mărturie despre aceasta lucrare stă ctitoria sa, mănăstirea Antim din București, cu hramul Tuturor Sfinților pe care, cu darurile pe care i le-a hărăzit Dumnezeu, a zidit-o, împodobind-o cu alese sculpturi și a înzestrat-o cu tipografie. O alta lucrare laudabilă a Marelui Ierarh a fost înființarea de școli pentru copiii celor săraci în care învățământul era fără plată.

Smerit și convins fiind că numai datorită Milostivului Dumnezeu a ajuns vas ales lucrării dumnezeiești, Sfântul Părinte Ierarh Antim priveghea cu osârdie și fără de lene, ziua și noaptea și în tot ceasul, pentru folosul și spăsenia tuturor de obște, învățându-i și îndreptându-i pe toți cu frica lui Dumnezeu pe calea cea dreaptă. Podoabă a cărturarilor și dulce grăitor al înțelepciunii dumnezeiești în graiul românesc, Sfântul Ierarh Antim a adăpat poporul însetat de credință prin cuvântul său de învățătură, lăsând Bisericii noastre marele tezaur literar și teologic

cuprins în Didahiile și predicile sale.

Nesocotindu-i-se toate câte cu harul lui Dumnezeu a izbândit, Sf. Ierarh Antim, pe nedrept a fost depărtat de toată lucrarea și ordinea arhierescă și dezbrăcat de harul divin și scos din catalogul arhieresc. Osândit a fost cu exilul și pus a fost sub paza necredincioșilor ostași turci care, l-au chinat foarte, până la moarte, prin tăierea capului pe care apoi l-au aruncat în apele Tungiei, un affluent al râului Marița, în sudul Dunării. Așa s-a săvârșit de moarte mucenicească Parintele și Mitropolitul Antim al Țării Românești, a cărui pomenire rămâne înscrisă pentru veșnicie în cartea Bisericii și neamului românesc.

PĂRINȚII NU VOR MAI AVEA DREPTUL SĂ AFLE SEXUL VIITORULUI COPIL?

O știre de acum câteva zile, preluată la noi de câteva publicații și posturi de televiziune, ne spune că, promovată în principal de socialistă elvețiană Doris Stump, o rezoluție a **Consiliului European** ar putea impune medicilor europeni interdicția de a dezvălui părinților sexul viitorului lor copil.

Expunerea de motive a schiței de rezoluție oferă date privind avortul selectiv bazat pe discriminare de gen în țări precum Albania, Armenia, Azerbaidjan și Georgia. În aceste țări, cutume familiale deplorabile produc discriminare încă din pântecul mamei, astfel că, prin practica avortului selectiv, la fiecare 100 de fete, se nasc 111-112 băieți (față de un raport natural de 100 la 105).

Așadar, din pricina unor practici barbare din câteva țări (sau zone ale acestora) care sunt departe de a oferi standarde de civilizație așa cum sunt ele înțelese astăzi în Europa, Consiliul European găsește de cuviință să recomande o practică profesională restrictivă pentru medicii ginecologi de pe întreg continentul: aceea de a păstra secretul asupra sexului fătului, „sau măcar de a-l comunica într-o manieră pozitivă, cu egal respect față de sexul fătului, oricare ar fi acela”.

Las departe argumentele de ordin sentimental ridicate deja de unele asociații ale părinților, care consideră că li se neagă astfel o experiență de cuplu cât se poate de benefică atât pentru ei, cât și pentru viitorul copil (alegerea numelui, a culorii în care va fi zugrăvită camera, pregătirea și comunicarea cu viitorul frate/soră mai mare etc.) și mă voi opri asupra unor aspecte tehnice și de principiu. (...)

Proiectul care va fi supus votului admite dezvăluirea sexului copilului doar în cazul constatării unor „maladii ereditare strâns legate de sexul fătului” (ca și „pre-natal sex selection should be resorted to only to avoid serious hereditary diseases linked to one sex”). Așadar, dacă fătul feminin/masculin este diagnosticabil cu o maladie specifică sexului său, medicul este îndreptățit să-i divulge sexul. Este, dacă vreți, portița lăsată deschisă apărătorilor dreptului de a avorta acei fetei despre care se crede că se vor naște grav bolnavi sau vor dezvolta o boală gravă după naștere.

E, de fapt, practica de a nu lăsa să se nască, de pildă, mai bine de 90% dintre copiii diagnosticați intrauterin cu sindrom Down. Nu e o boală „străns legată de sexul fătului”, însă acei dintre dumneavoastră care aveți cunoștințe medicale o puteți înlocui cu una. Fiindcă principiul este același: neadmițând discriminarea de gen a fetei, putem oare admite discriminarea între un făt sănătos și unul diagnosticat cu sindrom Down?

Să mă explic: **propunerea** de rezoluție face o clară legătură între discriminarea de gen din societate și avortul selectiv („pre-natal sex selection, as a phenomenon which finds its roots in a culture of gender inequality and reinforces a climate of violence against women, contrary to the values upheld by the Council of Europe.”). Așadar, pentru că, în lumea civilizată nu credem că femeile pot fi violentate și supuse discriminării, ele nu trebuie să suporte discriminarea nici înainte de a se naște. Totuși, tot în lumea civilizată, a acelor „values upheld by the Council of Europe”, nici persoanele care se nasc cu dizabilități nu pot fi supuse discriminării. Atunci, cum e posibil ca o persoană născută și diagnosticată cu sindrom Down să se bucure de toate beneficiile valorilor europene, dar să nu fie în nici un fel protejată împotriva discriminării înainte de a se naște?

N-aș vrea să suspectez de **idei eugeniste** pe inițiatorii proiectului, însă, din expunerea lor de motive reiese că un făt de sex feminin este mai bun decât unul de sex feminin/masculin diagnosticat cu o boală gravă. O boală care, însă, nu l-ar împiedica, de foarte multe ori, să ducă o viață mulțumitoare, poate chiar fericită, în Europa civilizată.

Cea mai importantă consecință a prezentei propuneri reiese tot din faptul că inițiatorii realizează (e drept că doar pentru biete fetițe, nu și pentru copiii bolnavi) o legătură între condiția (dramatică) a femeii după ce se naște și condiția femeii de dinainte de a se naște. O legătură aproape causală între dreptul de a nu fi discriminată în societate și cel de a nu fi discriminată în pîntece. Ori, când atribui un astfel de drept unui făt, întreziri în acel făt ceva mai mult decât o aglomerare de celule: recunoști în el umanitatea. Recunoști în privința lui mai mult decât niște procese biochimice, recunoști un potențial destin, fie el unul nedrept.

Și atunci, cum rămâne cu argumentul pro-choice care susține că fătul nu ar fi persoană umană **decât** după un anumit număr de săptămâni de la concepție (număr mai mare **decât cel al perioadei în care avortul la cerere este permis**)? Fiindcă, dacă nu e persoană, ci cine știe ce animăluț ontogenetic, fătului nu i se pot acorda, conform legilor actuale, drepturi referitoare la nediscriminare. Deocamdată, doar oamenii se bucură de asemenea drepturi: așadar fătul este om înainte de expirarea termenului fatal de 12 săptămâni. Iar dacă unui făt i se acordă dreptul de a nu fi discriminat sexual și supus avortului selectiv, de fapt acestui făt i se acordă dreptul la viață. Or, dreptul la viață nu poate fi acordat discreționar, în funcție de gen, el este un drept universal.

Iar recunoașterea nediscriminatorie a dreptului la viață a fătului nu poate conduce decât la o singură consecință: **interzicerea avorturilor**.

MARTIRII ZILELOR NOASTRE

Chiar dacă cei mai mulți au auzit doar despre persecuțiile creștinilor din primele secole, în zilele noastre mor pentru Hristos, poate, tot la fel de mulți oameni. Urmăriți, bătuți, reținuți de forțele de poliție, închiși, alungați din casele lor și omorâți, creștinii din zilele noastre încă își mai dau viața pentru credința lor.

Au existat dintotdeauna oameni pentru care credința este cea mai mare comoară. Încă mai auzim pe la școală cum mii de creștini au fost hăituiți, torturați și uciși în timpul împăraților romani pentru simplul fapt că, pentru ei, Hristos era „marele Împărat”. La acele timpuri ne duce gândul oricând auzim de persecuții împotriva creștinilor. Astăzi, într-o societate bazată pe toleranță, în care apărarea drepturilor omului este un adevărat laitmotiv, astfel de cazuri par de neimaginat. Și totuși...

În lume există 130 de țări în care să te numești creștin înseamnă să nu te bucuri de aceleași drepturi ca oricare. Un raport realizat de societatea americană „Pew Research Center” și publicat cu o lună în urmă dezvăluie un lucru ce ar părea de neimaginat: creștinismul este religia persecutată în cele mai multe țări.

Numărul țărilor care au sporit restricțiile cu privire la religie din 2006 până în 2009 se ridică la 23. De cealaltă parte, doar 12 dintre țările lumii oferă o mai mare libertate religioasă. În total vorbim de peste 2,2 miliarde de persoane (adică aproape o treime din populația globală), care sunt nevoite să sufere pentru credința lor prin restricții și ostilități. Pe de altă parte, doar 1% din populația lumii trăiește în țări în care restricțiile cu privire la religie au scăzut în perioada amintită.

Studiul mai arată că în perioada 2008-2009, în 101 țări ale lumii, membrii diverselor religii confruntate cu restricții și persecuții au fost omorâți, bătuți, reținuți de forțele de poliție, închiși, alungați din casele și de pe proprietățile lor. În aproape trei sferturi dintre țările lumii, indivizii sau grupări au comis acte de violență motivate de ura religioasă și justificate, în unele cazuri, prin legile care restrâng libertățile religioase.

O soartă ascunsă ochilor lumii

Supuși discriminării legalizate, violenței, închisorii, deportării și convertirii forțate, soarta acestor oameni rămâne un secret bine ferit de atenția opiniei publice globale. Tema nu face niciodată prima pagină a marilor publicații, deși vorbim de un fenomen a cărui magnitudine ar cere-o. Totuși, prioritățile par a fi altele. S-a scris mai mult despre soarta urșilor polari sau drepturile minorităților sexuale decât despre soarta acestor semeni.

Dintre țările în care creștinii sunt persecutați, unul din primele locuri este ocupat de o țară comunistă: Coreea de Nord. Cu excepția a trei biserici reprezentative din capitala Phenian, în restul Coreii de Nord nu mai există mărturie creștină. Cu o cruzime atroce, creștinii sunt urmăriți, arestați și uciși fără proces. În Arabia Saudită, țară preponderent musulmană, evanghelizarea este strict interzisă. Convertirea unui musulman la creștinism reprezintă un pericol mortal, fiind considerată de legislația islamică „crimă”. Creștinii saudiți se tem să se întâlnească între ei, pentru că pot și sigur dacă celălalt este creștin adevărat sau spion. Dacă familia ar fi dată în vileag, părinții ar fi executați prin decapitare cu sabia, iar copiii, renegați. Cine părăsește Coranul

trebuie omorât.

Acum câteva săptămâni, 24 de oameni au fost uciși și multe alte zeci au fost rănite într-o serie de atacuri împotriva comunităților creștine din Nigeria. Mulți alți creștini sunt dispăruți, și se crede că au fost îngropați în gropi comune pentru a nu inflama și mai mult comunitatea internațională. „Atacatorii au fost chiar soldații aduși aici să asigure protecția oamenilor!”, a mărturisit, pentru Compass Direct News, un martor al dureroaselor evenimente.

Tot în aceeași perioadă, în Iran, autoritățile au confiscat 6.500 de Biblii din nord-vestul țării pentru a împiedica propovăduirea Evangheliei. Într-un interviu acordat unei agenții de știri iraniene, Majid Abhari, consilier cu probleme sociale al Parlamentului iranian, a explicat că Bibliile au fost confiscate pentru că „înșală tinerii iranieni cu propagandă falsă”. Lucrarea misionară creștină este interzisă în Iran, deși convertirile la creștinism au crescut în ultimii ani. Mai multe biserici milenare din țară au fost închise pentru a descuraja convertirile, iar construirea altora noi este strict interzisă.

Martorii se tem...

În Uganda, o soție îndurerată a povestit pentru Agenția umanitară „Open Doors” din Regatul Unit al Marii Britanii povestea tragică a soțului ei, care a fost ucis pentru Hristos acum un an. Francis, un creștin care a fost musulman, a fost atras într-o ambuscadă de către doi falși prieteni, pentru a fi ucis de către un grup de 20 de musulmani. Șapte suspecți au fost arestați și acuzați deuciderea lui Francis. Dar, datorită intervenției unor lideri musulmani influenți, doi dintre ei au fost eliberați pe nedrept. Ceilalți cinci sunt încă în proces, dar urmează a fi eliberați, din cauza lipsei de martori. Nimeni nu îndrăznește să mărturisească crima pentru că se tem, după ce au primit amenințări cu moartea de la extremiști.

În Indonezia, peste 10.000 de creștini au fost omorâți în ultimii ani de către musulmani în campanii de islamizare. În Egipt, copiii le este interzis prin lege accesul la funcții politice sau economice importante, accesul la universitatea de elită a țării și sunt împiedicați în mod legal să pătrundă în rândurile poliției și armatei. Pentru a-și repara o biserică, creștinii din Egipt trebuie să ceară aprobare de la președintele țării. Televiziunea publică promovează deschis propaganda anticoptă, fără a da drept la replică acestora.

Și în Sri Lanka budistă se pot număra sute de biserici vandalizate și închise. În India, naționaliștii hinduși au incitat sute de atacuri împotriva comunității creștine care se află acolo încă din primul secol al propovăduirii creștine. Statul indian are programe de ajutorare pentru castele inferioare și săracii hinduși sau budiști, dar nu și pentru cei creștini. În China comunistă, sute de lăcașuri creștine au fost închise de autorități și zeci, poate sute de preoți au fost trimiși în închisori.

„Credința unei persoane este chiar sursa ființării sale”

„Este absolut nedrept ceea ce se întâmplă în aceste țări, la fel ca în vremurile primare ale creștinismului. Dacă este să ne gândim la porunca Mântuitorului de a-l iubi pe aproapele nostru ca pe noi înșine, atunci persecuțiile nu au ce să caute în viața societății umane dintotdeauna, pentru că toți oamenii sunt opera lui Dumnezeu, chiar dacă profesază ideologii sau credințe și convingeri diferite. Trebuie să respectăm dreptul fiecărui om de a-și trăi și mărturisi propria credință, fără să atentăm la intimitatea lui, căci astfel atentăm la personalitatea lui, la caracterul său de persoană. Îmi vin acum în minte cuvintele memorabilului poet Rabindranath Tagore: „Religia (credința) omului este cel mai intim adevăr al său. Credința unei persoane este chiar sursa ființării sale”. Așadar, a persecuta pe cineva din cauza religiei sau credinței lui înseamnă a încerca de fapt să-l dezmembrăm ca ființă și, prin urmare, o înjosire ontologică și noetică a noastră proprie”, spune părintele Răzvan Tatu, preot misionar în Africa de Sud.

Evanghelia este un mesaj de iubire, de pace și de bucurie și nu reprezintă o amenințare pentru nimeni, dar acest motiv nu e suficient pentru cei care luptă neconștient pentru asuprirea creștinilor. Deși torturați și omorâți, acești oameni devin martirii zilelor noastre, căci Insuși Mântuitorul ne spune: „Fericii veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră mințind pentru mine” (Matei 5, 11).

Sursa: <http://www.ziarullumina.ro>

Părintele Sofian, 9 ani de la trecerea în veșnicie

„Dacă pot zice așa, mie mi-a plăcut în închisoare [...] Era bine acolo. Mult mai bine decât aici, în așa-zisa noastră libertate. Te puteai concentra [...] Nimic nu te distrăgea de la Dumnezeu. Pe când afară... câte probleme!”

Părintele Sofian s-a prelinș prin lumea aceasta luminându-o cu chipul, cu viața, cu statornicia și cu lucrarea lui. Din această lumină ne-am împărtășit și noi o vreme, o bucată ruptă parcă din veșnicia iubirii lui Dumnezeu pe care Sfinția sa o trăia deja. Te odihneai privindu-l, ascultându-l, împlinindu-i sfatul... Dar, de 8 ani, Părintele se odihnește în veșnicia lui Dumnezeu și ne odihnește și pe noi, cei neliniștiți de aici, care îl purtăm în sufletele noastre. Cu fiască dragoste să-l pomenim în rugăciunile noastre către Milostivul Dumnezeu ca să ne umplem și noi de linul și binecuvântarea lui. Fie ca Domnul nostru Iisus Hristos să ne pomenească pe toți în împărăția Sa!

Născut la 7 X 1912, în comuna Cuconeștii-Vechi, jud. Bălți, al treilea copil al unei familii de țărani credincioși, a primit la botez numele Serghei. La vârsta de 14 ani, la Schitul Rughi, jud. Soroca, va intra ca frate de mănăstire. Doi ani mai târziu se înscrie la școala de cântăreți bisericești din Mănăstirea Dobrușa, după absolvirea căreia, în toamna anului 1932, este trimis la Seminarul monahal de la Mănăstirea Cernica, unde îi va avea printre colegi pe Părintele Patriarh Teoctist, pe Gherasim Cristea, Episcopul Râmnicului, și pe Arhimandritul Grigorie Babuș.

La 25 XII 1937 va îmbrăca haina monahală la Mănăstirea Dobrușa, primind numele de Sofian. Doi ani mai târziu, la 6 VIII 1939, este hirotonit diacon de către Episcopul Hotinului, Tit Sîmedrea, în Catedrala din Bălți. Deși în anul 1940, după absolvirea seminarului, se reîntoarce la Mănăstirea Dobrușa, ocuparea Basarabiei de către ruși îl poartă pe drumul refugiului, alături de starețul său și ceilalți călugări din obște, găsindu-și loc de așezare la Mănăstirea Căldărușani. În toamna lui 1940 se înscrie la Academia de Belle Arte din București, secția Artă Decorativă, devenind la absolvirea ei, în 1945, pictor licențiat. Între 1942-1946, urmează cursurile Facultății de Teologie, obținând licența cu lucrarea „Chipul Mântuitorului în iconografie”.

La 15 XI 1945 este hirotonit preot la Mănăstirea Antim. În vara lui 1958, este arestat și închis, împreună cu alți 16

intelectuali, clerici și mireni, din cadrul mișcării spirituale „Rugul Aprins”. Părintele Sofian cunoștea bine nu numai Filocalia, dar și tâlcuirile ei adânci, din scrierile marilor duhovnici ruși Ignatie Briancianinov, Teofan Zăvorâtul, Ioan de Kronstadt, pe care le răspândea în copii dactilografiate ori scrise de mână credincioșilor de la Antim încă din primii ani ai stăreției sale (1950-1955).

Între 1958 – 1964 este deținut politic fiind condamnat la 15 ani de muncă silnică. Despre acei ani declara mai apoi: „Dacă pot zice așa, mie mi-a plăcut în închisoare [...] Era bine acolo. Mult mai bine decât aici, în așa-zisa noastră libertate. Te puteai concentra [...] Nimic nu te distrăgea de la Dumnezeu. Pe când afară... câte probleme!”

Chiar dacă istoria monahismului românesc va lega de-a pururi numele părintelui Sofian de cel al Mănăstirii Antim, multe alte lăcașuri din țară și din străinătate poartă prin veac urma mâinilor sale, cu a căror smerită trudă le-a împodobit, căutând fără încetare Chipul de frumusețe și lumina Mântuitorului. Schitul Darvari (1964 și 1993), Mănăstirea Agapia (1970), Mănăstirea Deir-El-Harf – Liban (1971), Mănăstirea Radu-Vodă – București (1973), Catedrala din Homs – Siria (1978), Biserica din Hama – Siria (1979) sunt doar câteva din locașurile în care îl putem afla pe părintele Sofian. La moartea sa, ca și cu o jumătate de veac în urmă, când l-a adăpostit de tâlharii ce-i cotropiseră ținutul, pământul Căldărușanilor și-a mai deschis încă o dată brațele, primind la sânul său trupul celui ce-a izvodit nu numai icoane, dar mai cu seamă dragoste și mângâiere în sufletele atâtor semeni. Bland și smerit, arzând drept ca o lumânare în fața noianului de suferințe, și-a purtat Crucea cu răbdare și supunere, biruind vitregiile și prigoana, pentru a se înălța la ceruri de ziua ei. Nu știu dacă părintele Sofian a aflat până la urma Chipul Domnului. Dar știu că această neîncetată căutare ne-a lăsat pe noi să zărim în fuga timpului, încă din viața aceasta, Chipul Sfințeniei.

În dimineața zilei de 14 IX 2002, ziua Înălțării Sfintei Cruci, starețul Mănăstirii Antim, părintele Arhimandrit Sofian Boghiu, a fost chemat la Domnul. „Părintele Sofian a plecat la Cer” – scria pe atunci Mitropolitul Olteniei, Teofan. „Împărăția cea de sus se îmbogățește cu un pământean. Pământul, în logica lumii, este mai sărac cu un om ceresc. Dar, omenirea, în logica credinței, devine mai bogată, căci, acolo sus, un rod al ei, găsindu-și odihna, se ostenește în rugăciune pentru oameni.” I se mai spunea și „duhovnicul Bucureștilor”. Neîndoielnic, părintele Sofian a făcut parte din acel șir neîntrerupt de stareți ai Bisericii Ortodoxe Române care, asemenea bătrânilor înțelepți ai Patericului, a vegheat la transmiterea învățăturii curate și a căii îndumnezeirii omului.

Pe scurt, am contabilizat în câteva rânduri momentele mai importante din viața văzută a Părintelui Sofian. Dar viața lui cea nevăzută, viața lui duhovnicească, cine i-o poate măsura? Dar milioanele de rugăciuni, de sfaturi, de gânduri și de gesturi luminate de harul Duhului Sfânt cine i le poate spune? Înaintea lui Dumnezeu – Tatăl i le mărturisesc neîncetat Mântuitorul Hristos, Maica Domnului, Sfinții și Îngerii pe care îi iubea, cu care vorbea și pe care îi zugrăvea. Înaintea Lui le mărturisim și noi, oamenii care am beneficiat de prezența și rugăciunea lui și care nădăjduim să beneficiem și acum...

Crucea Mântuirii Neamului Românesc de la Nisporeni

La Nisporeni, în Republica Moldova, fost inaugurat primul monument din Republica Moldova dedicat unității românilor, „Crucea Mântuirii Neamului Românesc”. Complexul de la Nisporeni a fost construit din donația familiei Dohotaru din Onești, județul Bacău, și din fonduri colectate prin intermediul

Mesajul Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cu prilejul sfințirii ansamblului Crucea Mântuirii Neamului Românesc, Republica Moldova, 28 august 2011:

„Iată, prin Crucea a venit bucurie la toată lumea” (Slujba Utreniei de Duminică) Crucea este simbolul creștinismului pentru că pe o cruce Iisus Hristos a arătat cât de mult iubește Dumnezeu lumea (cf. *Ioan 3, 16*).

Nici o altă Biserică nu se referă, în viața sa liturgică sacramentală, mai mult decât Ortodoxia, la puterea Sfintei și de Viață Făcătoarei Cruci și nu folosește mai mult decât ea simbolul sau semnul crucii, pentru că Sfânta Cruce este semnul iubirii lui Hristos mai tare decât păcatul și moartea. Ea este „puterea lui Dumnezeu” (*I Corinteni 1, 18*). Prin smerenia Crucii Hristos a biruit mândria și răutatea demonilor (cf. *Coloseni 2, 15*). În Cruce sunt ascunse lumina și bucuria Învierii. De aceea, în fiecare duminică se cântă la Utrenie: „Iată, prin Cruce a venit bucurie la toată lumea”.

Ortodoxia înțelege și trăiește profund taina nedespărțitei legături care există între Crucea și Învieria lui Hristos, între dăruirea Sa totală ca om, lui Dumnezeu și semenilor, pe de o parte, și dăruirea totală a lui Dumnezeu umanității Sale jertfelnice, pe de altă parte. Crucea este manifestarea frumuseții iubirii jertfelnice a omului mai tare decât teama de moarte, iar Învieria lui Hristos este preamărirea din partea lui Dumnezeu a acestei iubiri. De aceea, Ortodoxia înțelege puterea Crucii ca fiind făcătoare de viață, iar slava Învierii ca fiind preamărire a puterii Crucii.

Creștinat, adică unit cu Hristos prin Botez, pe când se forma ca popor nou în istorie, poporul român poartă în sufletul său în același timp pecetea tainei Crucii și Învierii lui Hristos.

În istoria sa plină de războaie de apărare și retrageri în munți sau sub pământ, Moldova devine, din timp în timp, răstignire, dar pentru că nu se desparte de Hristos Cel Răstignit și Înviat rămâne peste vremuri înviere și

donățiilor primite de la ascultătorii postului de radio „Vocea Basarabiei”. Sute de români sunt așteptați la eveniment, mai multe mașini fiind pregătite pentru a duce doritorii la inaugurare.

„Crucea Mântuirii Neamului Românesc” este o construcție de metal, cu o înălțime de 35 de metri, realizată după modelul crucilor de la Putna și de pe dealul Perchiu din Onești. Troița se înalță pe una dintre cele mai înalte coline (316 metri) din Republica Moldova, în preajma orașului Nisporeni. Ea va putea fi văzută pe o rază de 10 kilometri pe ambele maluri ale Prutului, inclusiv noaptea, datorită instalațiilor luminoase de mare putere cu care este dotată. Crucea de la Nisporeni este înconjurată de un parc, în perimetrul căruia se ridică o capelă, unde se vor putea oficia diverse ceremonii religioase și civile. Întregul ansamblu constituie, împreună cu Cimitirul Eroilor Români și Mănăstirea Vărzărești, un loc de pelerinaj, de omagiu și de rugă pentru poporul românesc de pe ambele maluri ale Prutului.

„poartă a creștinătății”- cum o numea în 1475 Sfântul Voievod Ștefan cel Mare, după biruința de la Vaslui împotriva Imperiului otoman.

Pământ bogat și popor darnic, Moldova, deși devenea din timp în timp loc de năvală sau pripășire pentru neamuri multe, dănuie totuși peste vremuri ca o sfântă conștiință de neam de aceeași ființă cu românii din celelalte provincii, pe care nici muntele, nici râul, nici moartea și nici răul nu-i pot desparte definitiv. Prin dreapta credință în Dumnezeu, izvorul vieții, al dreptății și al adevărului, Biserica Ortodoxă Română a contribuit cel mai mult la formarea unei culturi a comuniunii de cuget și simțire a întregii „seminții românești”, pe care au promovat-o constant cronicarii și mitropoliții Moldovei în scrierile lor.

Credința în iubirea și puterea veșnică a lui Hristos a inspirat și a modelat în poporul nostru o cultură a dănuirii în istorie, cu speranța biruinței asupra tuturor ispitelor și încercărilor venite asupra sa.

Ne rugăm Preasfintei Treimi să binecuvinteze această frumoasă lucrare numită „Crucea Mântuirii Neamului Românesc”, realizată din donația familiei Dohotaru din Onești, România, precum și din fonduri colectate de postul de radio „Vocea Basarabiei”.

Felicităm cu acest prilej pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Petru al Basarabiei, pe fondatorii și ascultătorii postului de radio „Vocea Basarabiei”, pe membrii Forului Democrat al Românilor din Republica Moldova, pe membrii Asociației Pro-Basarabia și Bucovina, precum și pe toți clericii și credincioșii mireni prezenți la acest eveniment sfânt și solemn de spiritualitate și demnitate creștină și românească.

Cu aleasă prețuire și binecuvântare,
† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

“Noi nu-i împărțim pe sfinți după criteriul naționalității”

interviu cu ÎPS Vladimir, Mitropolit al Chișinăului și întregii Moldove

Olga Kirianova. În data de 25 mai a.c., Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse a luat decizia creării unei Comisii de Canonizare a Sfinților care s-au proslăvit pe meleagurile noastre. Despre care sfinți este vorba în primul rând?

Mitropolitul Vladimir. O mare parte dintre asceții credinței și a evlaviei ortodoxe, a căror viață este legată de Moldova sunt deja canonizați de Biserica Ortodoxă Rusă sau de Biserica Ortodoxă Română.

Nu avem noi mucenici, pentru că în Moldova perioada celor mai ample prigoane împotriva credinței s-a redus la timpul conducerii lui Hrusciiov: autoritățile sovietice au închis bisericile din țară începând cu anul 1957 până în anul 1962. În Biserica noastră au existat clerici care au suferit pentru Hristos în vremurile de foamete care au fost în Moldova, înainte de război, când cei care nu împărțeau ideile autorităților sovietice erau exilați în lagărele de concentrare din Siberia.

În ziua de praznuire a sărbătorii Sfintei Treimi la noi au fost oficiate slujbe de pomenire a morților în legătură cu împlinirea a 70 de ani de la aceste evenimente. Desigur, este necesar un studiu amănunțit al tuturor documentelor legate de această perioadă tragică a istoriei, și în acest scop m-am adresat personal în repetate rânduri la Ministerul Afacerilor Interne.

Potrivit datelor pe care le deținem deja, există un număr de până la 46 de persoane care au suferit în acele vremuri numai pentru că erau creștini, și nu pentru că erau chiaburi. Dorim să cercetăm dosarele lor pentru ca după aceasta să fie pregătite datele necesare pentru Comisia

de Canonizare de pe lângă Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse — pentru ca cei vrednici să fie ridicați în rândul sfinților. Printre cei ce au avut de suferit există și clerici și mireni.

O. K. Va fi fixată o dată în calendar în care va fi serbat Soborul Tuturor Sfinților moldoveni, așa cum a procedat Biserica Ortodoxă din Belarusia care a fixat o zi de praznuire a Soborului Tuturor Sfinților din Belarusia?

M. B. Sărbătoarea Soborului Tuturor Sfinților Moldoveni există deja, dar nu știm de ce ea până în prezent nu a fost încă inclusă în calendarul bisericesc universal. Încă din anul 2004 m-am adresat Preafericitului Patriarh Alexei cu rugămintea de a binecuvânta serbarea Soborului Sfinților Moldoveni în data de 1/14 octombrie. Tot în această zi Biserica praznuiește acoperământul Maicii Domnului, și de asemenea și “Icoana Maicii Domnului de la mânăstirea Hirbovăț” — este cea mai importantă sfințenie a Moldovei Ortodoxe. Preafericitul Patriarh a semnat această cerere.

O. K. Dar în Moldova este ținută această sărbătoare?

M. V. Da. Și noi nu facem deosebire între sfinți după naționalitatea lor — uite aceștia-s români, iar ceilalți ruși. Există sfinți care au bineplăcut lui Dumnezeu și s-au proslăvit în Moldova, dar care erau de naționalitate română; există și sfinți care au fost cetățeni ai Imperiului Rus. Este vorba despre Cuviosul Paisie Velicikovski, și despre Sfințitul Mucenic Serafim Ciciagov, care a slujit în Moldova din anul 1907 până în anul 1914, iar în anul 1937 a fost împușcat în poligonul din Butovo.

O. K. Astăzi mulți dintre cetățenii Moldovei trăiesc dincolo de hotarele țării, inclusiv și în Rusia. Destinele lor sunt diferite: unii ajung să lucreze cu niște șefi neconștiințioși care îi înșeală folosindu-se de faptul că aceștia nu cunosc bine limba. Există și cazuri în care moldovenii ajung printre criminali, iar alteori oamenii pur și simplu dispar. Ce face mitropolia în aceste cazuri? Nu are grijă de ei?

M. V. Poporul moldovenesc este un

popor muncitor — vorbesc acum despre toți locuitorii Moldovei, aceștia sunt și moldoveni, și români și bulgari. În ultimul timp foarte mulți dintre concetățenii noștri lucrează peste hotare, în primul rând în Italia, pentru că limbile italiană și română se aseamănă — în general după două luni de lucru moldovenii vorbesc deja în italiană. Ei muncesc și în Grecia, în Portugalia, în Franța și în Spania... Și, desigur, merg și în Rusia.

Din păcate, criza economică mondială a avut un efect extrem de negativ asupra economiei Republicii Moldova. La aceasta cu părere de rău s-a mai adăugat și faptul că între Moldova și Rusia s-au format niște relații nu prea prietenoase, în care sunt implicați câțiva activanți politici. Desigur, ne rugăm ca Domnul să-i înțeleagă pe acești oameni, pentru ca ei să înțeleagă cât este de important să păstrezi buna înțelegere cu vecinii, în cazul acesta, buna înțelegere dintre țările noastre — dintre republica Moldova și Rusia pentru binele ambelor popoare — popoare ortodoxe.

În majoritatea țărilor europene există câte o parohie întemeiată de preoți din republica Moldova, în unele cazuri chiar mai multe parohii, așa cum există de exemplu în Grecia, Portugalia, Franța, Italia. Preafericitul Patriarh Kiril, răspunzând rugămintilor noastre ne-a încredințat în Moscova o biserică pentru Reprezentanța Republicii Moldova pe lângă Patriarhia Moscovei. Scopul înființării acestei reprezentanțe este ca în această biserică să fie oficiate slujbe nu numai în slava veche bisericească, ci și în limba română, pentru ca moldovenii care trăiesc în Moscova și în regiunea Moscovei să se poată ruga în limba lor maternă, să se poată întâlni și cunoaște între ei. Nădăjduim să putem deschide acolo o școală duminicală, să putem desfășura lecții de catehizare și discuții duhovnicești. Și, se înțelege de la sine, să se poată sărbători un praznic bisericesc și celelalte sărbători specifice vieții de familie. De obicei la o nuntă sau la un botez la noi în Moldova se adună foarte mulți oaspeți.

Este important ca pe lângă biserică

să existe o încăpere în care astfel de festivități să decurgă potrivit tradiției într-un mod cuviincios. Centru de Găzduire al Moldovenilor din Moscova este destinat pentru a fi un centru duhovnicesc care să-i unească pe toți.

O. K. E deja cunoscut care va fi locul viitorului Centru de Găzduire al Moldovenilor?

M. V. Da, este biserica de pe stradela Cernigovskaia care poartă hramul Sfinților Mihail și Feodor de la Cernigov. Acolo există un complex întreg de clădiri, o parte fiind transmisă Secției de Aspirantură și Doctorat în Teologie Ortodoxă, numită în cinstea Sfinților Intocmai cu Apostolii Kiril și Metodie, iar cealaltă parte se află într-o latură separată — peste drum. Este o regiune foarte comodă din centrul Moscovei.

Le-am împărțit deja moldovenilor din Moscova bucuria deschiderii acestui centru de găzduire, este vorba despre renumitul nostru scriitor — I. Druță, despre compozitorul E. Doga, și despre cântăreața N. Cepraga, despre multe alte personalități. Ei sunt gata să ajute la înfrumusețarea acestei biserici nădăjduind ca în viitor să poată trece mai des pe acolo.

De asemenea plănuiam să formăm un Departament Juridic, să deschidem și o «linie fierbinte» de telefon pentru acei moldoveni care venind din Moldova în Rusia, ajung în situații dificile, întâmpină oarecare probleme.

Ați amintit de faptul că mulți dintre ei lucrează aici în mod cinstit, dar cei care îi angajează de multe ori îi înșeală — nu le plătesc așa cum s-a făcut înțelegerea. Presupunem că cei care vor suferi în urma unor astfel de cazuri se vor adresa nouă. Suntem gata să le ajutăm: să-i hrănim și pentru o vreme să-i găzduim în hotelul din spațiul Centrului de Găzduire, iar Departamentul Juridic se va strădui între timp să soluționeze problemele migranților noștri.

Cu Mitropolitul Vladimir a discutat Olga Kirianova, 07.09.2011.

Sursa: <http://www.patriarchia.ru/md/db/text/1573839.html>

Săpăturile de căutare a osemintelor mărturisitorului Valeriu Gafencu s-au încheiat

În ziua de 7 septembrie 2011, s-au încheiat săpăturile de scoatere la lumina a osemintelor mărturisitorului Valeriu Gafencu. Pe perioada celor 3 zile de lucru a fost săpată o groapă de 6 m X 2 m, de o adâncime de 1,80 m în care au fost găsite 11 morminte. Din cele 11, arheologii de la Institutul de investigare a crimelor comunismului în România au tras concluzia ca 4 aparțin foștilor

deținuți politic deoarece trupurile deținuților au fost aruncate în gropi fără a fi puse în sicrie, unul dintre ele chiar cu fața în jos. Restul de trupuri erau în sicrie de PFL și aparțineau bolnavilor din Spitalul de boli psihice din cadrul penitenciarului Târgu Ocna. Osemintele celor patru deținuți politic au fost scoase din pământ și puse în saci, care vor fi păstrați în biserică din cadrul cimitirului până anul viitor când vor fi prelevate și celelalte părți ale osemintelor descoperite anul acesta. Trebuie precizat că pe aria săpăturilor a fost găsit doar un trup întreg dintre cele ale deținuților, celelalte fiind descoperite parțial, restul corpului rămânând sub pământ deoarece depășea aria săpăturilor. Tocmai din acest motiv, anul viitor se vor continua săpăturile spre a recupera și celelalte părți ale trupurilor și a fi îngropate cum se cuvine, după rânduiala ortodoxă. La sfârșit, înainte de a fi scoase din pământ osemintele, a fost oficiat un parastas de către preotul paroh al bisericii cu hramul Sfinții Împărați Constantin și Elena aflată în Parohia Poieni, pe strada Crizantemelor.

În legătura cu moaștele Mărturisitorului Valeriu Gafencu, a fost căutată cruciulița care se spune ca i-ar fi fost pusă în gura de către colegii săi, dar nu fost găsită la niciunul din cele două crani de dezgropate de sub pământ. O altă metodă de a afla dacă vreuna din moaștele găsite aparține mărturisitorului Valeriu este testul ADN, prin compararea cu cel al surorii sale.

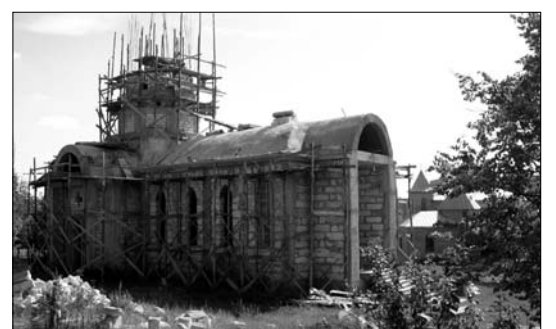
Seminar cu genericul “Mobilizarea Bisericii Ortodoxe din Moldova la prevenirea tuberculozei”

Cu binecuvântarea Preasfinției Sale Anatolie, Episcop de Cahul și Comrat, preoții din cuprinsul Eparhiei de Sud s-au întrunit, în incinta mânăstirii “Sf. Mare Mucenic Dimitrie” din or. Ceadar-Lunga, la un seminar cu genericul “Mobilizarea Bisericii Ortodoxe din Moldova la prevenirea tuberculozei”. Activitatea a fost monitorizată de către “Centrul regional de Politici Publice”. Coordonatorul seminarului, d-na Valentina Vilc, a prezentat situația din domeniul controlului tuberculozei în Republica Moldova și a numit unele dintre cele mai frecvente probleme ale răspândirii tuberculozei în țara noastră: rezistența bacteriei tuberculoase la medicamentele actuale, precum și factorii social-economici. Prin intermediul acestei manifestări se urmărește creșterea calității noilor metode de prevenire a acestei maladii și acordarea unui sprijin spiritual persoanelor afectate de consecințele contaminării cu boala tuberculoasă.

Sursa: eparhiesud.md

Maraton de binefacere

Pe 10 septembrie, Cu susținerea președintelui raionului Mihail Rusu și a șef. ziarului raional “Drapelul”, Doamnei Steliana Caraulan. La Biserica cu hramul “Acoperământul Maicii Domnului”, din or. Florești, sa dat start la un maraton de binefacere pentru construcția Bisericii.

Sinaxa vechilor patriarhate deschide calea către Sinodul pan-ortodox

Patriarhii a trei vechi Biserici Ortodoxe s-au întâlnit în Istanbul în 1 și 2 septembrie pentru a discuta situația minorităților creștine în Orientul Mijlociu și mișcările necesare pentru organizarea cât mai curând a Sinodului pan-ortodox, întâlnire istorică pentru toată lumea ortodoxă.

Sinodul pan-ortodox este privit cu mare interes de către Bisericile ortodoxe, multe dintre ele în regiuni instabile din Orient, care se confruntă cu revoluții sau în zone de tranziție post-comunistă în Europa de Est și fosta Uniune Sovietică.

Cei trei patriarhi prezenți, Patriarhul Constantinopolului, Patriarhul Alexandriei și Patriarhul Ierusalimului, împreună cu Arhiepiscopul Ciprului au declarat dorința lor de a organiza acest sinod pan-ortodox și sprijină inițiativa Patriarhului Ecumenic în această direcție, a spus Mitropolitul Elpidifor de Prusa, fostul Secretar general al Biroului Sinodal al Patriarhiei Ecumenice.

Întâlnirea, numită sinaxă a vechilor patriarhate, a reunit pe Patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului, Patriarhul Teodor al Alexandriei, Patriarhul Teofil al Ierusalimului și Arhiepiscopul Hrisostom al Ciprului. Patriarhul Antiohiei a fost reprezentat de un episcop.

Reprezentanții celor 14 Biserici ortodoxe s-au întâlnit la Chambes, Elveția, în februarie a.c., dar nu s-au putut pune de acord în câteva probleme printre care dipticele și acordarea autocefaliei.

Episcopul Elpidifor a spus că răspunsul majorității Bisericilor ortodoxe a fost că se poate organiza un sinod pan-ortodox fără a fi căzut de acord asupra celor două probleme în dezbatere.

*Traducerea și adaptarea: Pr. Ioan Valentin Istrati
http://www.ekklezia.co.uk*

Iminența unui Sinod panortodox

Mitropolitul ortodox de Volokolamsk, Hilarion, înlătură temerile exprimate din mai multe părți privind posibilitatea ca al optulea Conciliu panortodox, a cărui convocare pare să fie iminentă, să poată anula deciziile luate în cele șapte concilii precedente. "Nu va fi luată nici o decizie care să nu fi fost deja exprimată de comisia pregătitoare în acești ultimi 50 de ani", evidențiază Mitropolitul Hilarion, "toate temele discutate în această jumătate de secol vor fi confruntate din nou înainte de Conciliu", citim în relatarea de pe situl Radio Vatican.

Ultimul Conciliu al Bisericilor Ortodoxe a avut loc în 1961, la Rodi, sub egida Patriarhului de Constantinopol din acea perioadă, Atenagora, și unicele chestiuni deja discutate atunci, asupra cărora lipsește încă acordul, sunt de natură "tehnică" și nu doctrinală, și anume în ce mod să se acorde autocefalia și ordinea în care să fie numite Bisericile în listele oficiale, așa-numitele diptice. În schimb o chestiune spinoasă de rezolvat, și nu de mică importanță, este problema legată de ortodoxii ucraineni care, din punct de vedere canonic, nu sunt în comuniune cu Bisericile locale și care așteaptă de la Conciliu recunoașterea autocefaliei, ca și aplicarea numelor lor în diptice. "Problema unei schisme este foarte dureroasă" – a comentat Mitropolitul Hilarion – "Biserica trebuie să facă un efort continuu pentru a însănătoși diviziunile existente și îi îndeamnă pe frații și surorile care s-au îndepărtat să se întoarcă în sânul Bisericii".

Mitropolitul Hilarion, care este și președinte al Departamentului pentru Relații Externe din cadrul Patriarhiei de Moscova, insistă pe faptul că decizia de a convoca Conciliul va putea fi luată doar cu consensul tuturor: "Și dacă o singură Biserică nu este de acord asupra vreunui aspect înseamnă că are motivele sale, bazate pe tradiția locală, și între Bisericile ortodoxe nu există diferențe în sfera doctrinală, ci numai dificultăți inerente chestiunilor politice". În fine, Mitropolitul Hilarion s-a exprimat în favoarea Conciliului, întrucât problemele pe care societatea de astăzi le pune Bisericii Ortodoxe necesită de la acesta un răspuns acceptat de către părți și solidar, în măsură să depășească dezacordurile și consideră că, în acest sens, Conciliul va fi un factor de unitate și nu unul de diviziune.

Sursa: Radio Vatican

Emir Kusturica - fost musulman, acum creștin

În anul 2005, de Sf. Gheorghe, a fost botezat în Biserica Ortodoxă Sârbă și a luat numele de Nemanja Kusturica (Немања Кустирица).

Botezul a avut loc în Mănăstirea Savina în apropiere de Herceg Novi, Muntenegru.

Răspunde criticilor săi, care au considerat act final de trădare a rădăcinilor Bosniace musulmane, cu următoarele: "Tatăl meu a fost ateu, și s-a descris mereu ca fiind sârb. Poate am fost musulmani de 250 de ani, dar înainte am fost ortodocși, iar în adâncul inimii noastre am fost mereu sârbi. Religia nu poate schimba acest fapt. Am devenit musulmani doar pentru a supraviețui invaziei turce." Mergând înapoi pe linia arborelui genealogic până înainte de convertirea la islam el provine din familia Babic, mai precis din Kusturica, care au ajutat la construirea podului Arslanagić în secolul al 18-lea, care vin din Bileća. (a luat numele de Kusturica după convertirea la islam)

Emir Kusturica Nemanja, s-a născut pe 24 noiembrie 1954 în Sarajevo. Este regizor, actor și muzician, recunoscut la nivel internațional și aclamat pentru mai multe filme. A câștigat de două ori Palme d'Or la Cannes (pentru When Father Was Away on Business și Underground), precum și Comandant al ordinului francez Ordre des Arts et des Lettres.

Aproximativ din 2005, reședința primară a lui Kusturica este Drvengrad, un sat din regiunea Mokra Gora din Serbia. Porțiuni din acest sat istoric au fost reconstruite pentru filmul său „Viața este un miracol”.

Sursa: http://www.raspunsislamului.ro

O nouă lege a cultelor stârnește vii dispute în Ungaria

Parlamentul ungar a aprobat o nouă lege a cultelor care va intra în vigoare începând cu 1 ianuarie 2012 în urma căreia vor fi recunoscute doar 14 comunități religioase. Printre aceste comunități se numără și Biserica Baptistă. Dintre comunitățile nerecunoscute fac parte, printre altele, Biserica Evanghelică Metodistă, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Biserica Penticostală și Armata Salvării. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a protestat alături de alți activiști și apărători ai drepturilor omului împotriva legii. Conform unei scrisori deschise adresate Consiliului Uniunii Europene, semnată de foști membri ai opoziției liberale, legea încalcă libertatea religioasă.

Dr. Kalman Meszaros, Președintele Uniunii Baptiste din Ungaria, consideră legea binevenită întrucât guvernul a decis să trateze comunitatea baptistă la fel ca pe celelalte biserici istorice. Iar acest lucru este binevenit întrucât baptiștii au fost recunoscuți în Ungaria din 1895, iar predecesorii lor, anabaptiștii, au fost prezenți începând cu 1523. Este regretabil, a afirmat Kalman Meszaros, că noua lege nu arată suficient interes pentru comunitățile religioase independente. Baptiștii din Ungaria sunt organizați în 368 de biserici locale care însumează un număr de 12 000 de credincioși.

Președintele comunității adventiste din Ungaria, Tamas Ocsai, este dezamăgit de noua lege mai ales că reprezentanții guvernului au promis anterior adventiștilor recunoaștere deplină. În momentul de față, comunitatea adventistă numără 4600 de membri în 110

biserici. Metodiștii au 2000 de membri în 34 de biserici. Conform declarațiilor lor, metodiștii vor continua să solicite recunoașterea

oficială contând pe sprijinul bisericilor deja recunoscute.

Printre cele paisprezece culte religioase recunoscute în Ungaria se numără și trei comunități evreiești. Organizațiile religioase care vor dori să obțină recunoaștere oficială trebuie printre altele să fi existat de cel puțin 20 de ani în Ungaria și să respecte prevederile constituționale. Actuala lege se aplică și în cazul orelor de religie din școli care sunt finanțate de către stat.

După intrarea în vigoare a legii se estimează că circa 300 de comunități și organizații religioase nu vor mai exista.

Ruben Ologeanu

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2011

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

<p><i>curierul ortodox</i> Publicație în limba română Indice de abonare: 22034</p>	<p>Adresa redacției</p> <p>"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1 MD-2060 Moldova (Rep) Tel. 77-25-33; 77-24-44 http://www.curierulortodox.info fuste_nicolae@yahoo.com</p>	<p>REDAȚIA</p> <p>Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef, Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil, Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic</p>	<p>Tipografia "Prag" str. Spicului 94, Chișinău Tirajul: 1000 Comanda: 1737</p>
--	--	--	---